

من فرصت‌های پیش رویم را می‌بینم.

من رؤیاهای بزرگی در سر دارم.

و قدم در راه می‌گذارم
و پیش می‌روم.

من مسیر حرکت خودم
را پیدا می‌کنم

در این سفر شگفت‌انگیز

اما می‌دانم که انسان بودن یعنی
من کامل نیستم
و من هم اشتباه می‌کنم.

و شاید خودم هم ناراحت شوم و برنجم.

ممکن است با حرف‌ها و رفتارم
و حتی شاید با سکوت‌م،
دیگران را برنجانم و از خودم دلخور کنم.